

Ιανουάριος 2016
έτος 41ο
ἀρ. φύλ. 687

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

“*Ἴνα σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν*”

Γραφεία:
Ζήνωνος 3
104-31 Ἀθήνα
τηλ.
210 5230 948

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Κοπή Βασιλόπιττας

Κυριακή 24 Ιανουαρίου καὶ ὥρα 6:00 μ.μ.
Αἶθουσα Ἐπάλξεις, Ζήνωνος 3, β' ὄρ., Ὁμόνοια
Ἡ ἐκδήλωση περιλαμβάνει:

- Εὐλογία καὶ κοπή τῆς πατροπαράδοτης Βασιλόπιττας.
- Ἄσματα καὶ πρωτοχρονιάτικα κάλαντα ἀπὸ τὴν χορωδία Ἐπάλξεις.
- Ὁμιλία τοῦ ὑπευθύνου τῶν Ἐπάλξεων κ. Β. Τσούπρα με θέμα:
«*Οἱ Χριστιανοὶ μπροστὰ στὰ χρονίζοντα προβλήματα τοῦ τόπου.*»

Εἴσοδος ἐλεύθερη

Οἱ νέοι σήμερα

Προβλήματα καὶ προοπτικές

Κυριακή 31 Ιανουαρίου καὶ ὥρα 11:00 μ.μ.
Αἶθουσα Ἐπάλξεις, Ζήνωνος 3, β' ὄρ., Ὁμόνοια
Ὁμιλήτρια ἢ ἐκπαιδευτικὸς κ. Σοφία Μπεκρῆ
Εἴσοδος ἐλεύθερη

Οἱ δραστηριότητες συνεχίζονται

Στὴν κεντρικὴ αἶθουσα τῶν Ἐπάλξεων, Ζήνωνος 3, β' ὄροφος, πλ. Ὁμονοίας γίνονται:

Κάθε **Σάββατο 7:00 μ.μ.** συζήτηση γιὰ νέους, **7:30 μ.μ.** πρόβα χορωδίας.

Κάθε **Κυριακὴ** στὶς **4:30 μ.μ.** πρόγραμμα γιὰ ἄτομα με ἐιδικὲς ἀνάγκες καὶ στὶς **6:00 μ.μ.** ἐνδιαφέρουσες ὁμιλίες γιὰ τρέχοντα πνευματικὰ καὶ κοινωνικὰ θέματα.

Καθημερινῶς παρέχονται δωρεὰν μαθήματα ἀρχαίων ἑλληνικῶν, ξένων γλωσσῶν, μουσικῆς καὶ ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν. Ἐπίσης, διοργανώνονται πολιτιστικὲς καὶ ψυχαγωγικὲς ἐκδηλώσεις καθὼς καὶ μορφωτικὲς ἐκδρομὲς.

Πληροφορίες:

Ὁρθόδοξη Ἐφημερίδα «Ἐπάλξεις»
τηλ: 210 52 30948, 6987 353063.

Οἱ Ἐπάλξεις τοῦ Αἰγάλεω

Οἱ ὁμιλίες καὶ οἱ λοιπὲς δραστηριότητες τῶν Ἐπάλξεων Αἰγάλεω συνεχίζονται στὴν αἶθουσα τῶν «*Μαρία ἢ Μαγδαληνή*», **Αναγεννήσεως 19** (πλησίον Ἀγ. Σπυρίδωνος), με κεντρικὴ ὁμιλία καὶ Ἱερὰ Παράκληση κάθε **Τρίτη βράδυ** καὶ ὥρα **7.00 μ.μ.**

Παρακαλοῦνται οἱ ἀναγνώστες τοῦ Αἰγάλεω καὶ τῶν γύρω περιοχῶν νὰ παρακολουθοῦν τὶς δραστηριότητες αὐτὲς πρὸς ὠφέλειά των.

Πληροφορίες:

Μαγδαληνὴ Κόκορη, Ἱατρός-Θεολόγος,
στὸ τηλέφωνο: 210-59 82.573.

Δύσκολη ἀλλὰ ὄχι ἀκατόρθωτη

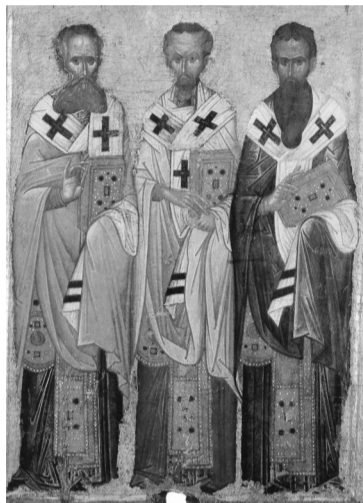
Εὐχές, ἀγαπητοὶ μας ἀναγνώστες, πολλές καὶ θερμὲς εὐχὲς σὰς ἐκφράζομε γιὰ ἓνα Εὐλογημένο, Εἰρηνικὸ καὶ Δημιουργικὸ Νέο Ἔτος. Εἶθε ὁ Πανάγαθος Θεὸς νὰ χαρίζη σὲ ὅλους μας υγεία, δύναμη καὶ ὑπομονή, γιὰ νὰ ἀντέξωμε καὶ νὰ ξεπεράσωμε τὶς πολλαπλὲς δυσκολίες ποῦ μᾶς περιμένουν. Βλέπετε, οἱ διενεῖς κερδοσκόποι καὶ οἱ ντόπιοι καιροσκόποι ὑφαίνουν τὸν ἐγκληματικὸ ἱστό καὶ ἐτοιμάζουν συνεχῶς τὰ κοφτερά τους δόντια, γιὰ νὰς μᾶς πιοῦν ὅσο αἷμα ἀκόμη μᾶς ἀπέμεινε.

Γι' αὐτό, οἱ εὐχὲς μας εἶναι θερμὲς καὶ οἱ προσευχὲς μας ἀδιάκοπες. Γιὰ νὰ εἰσακουστοῦν, ὅμως, οἱ προσευχὲς μας καὶ νὰ ἐκπληρωθοῦν οἱ εὐχὲς μας, ὀφείλομε νὰ ἐργαζώμαστε καὶ μεῖς καὶ μάλιστα νὰ συνεργαζώμαστε γιὰ τὴν ἀναχαίτιση τοῦ πολὺπλευρου κακοῦ καὶ τὴν ἐξασφάλιση τῆς κοινῆς προόδου καὶ σωτηρίας. Ἄλλωστε, τὸ πνεῦμα τῶν

ἀγίων ἡμερῶν ποῦ περάσαμε ἀκριβῶς αὐτὴν τὴν ἐνόητα καὶ συνεργασία μᾶς ἐμπνέει ἀλλὰ καὶ ἡ ἑλληνικὴ ἱστορία μᾶς διδάσκει ὅτι, ὅταν οἱ Ἕλληνες εἶμασθε ἐνωμένοι, ξεπερνᾶμε ὅλες τὶς ἐξωτερικὲς καὶ ἐσωτερικὲς δυσκολίες, ἀκόμα κι αὐτὲς ποῦ φαίνονται ἀνυπερβλήτες.

Ἡ σύγχυση, ὅμως, ποῦ ἐπικρατεῖ παντοῦ στὶς μέρες μας, οἱ ἐσωτερικὲς ἀντιδικίες, οἱ ἐξωτερικὲς παρεμβάσεις καὶ ἡ γενικὴ ἀπροθυμία καθιστοῦν τὴν συνεργασία προβληματικὴ ἕως ἀδύνατη καὶ αὐτὸ δὲν ὀφείλεται μόνον στὴν κακία μας συνήθεια νὰ εἶμασθε «*dodici Graeci*» «*tredici carpetani*», νὰ θέλη δηλαδὴ ὁ καθένας νὰ εἶναι ἀρχηγός, ἀλλὰ καὶ στὸ γεγονός ὅτι ἔχει ὑποστῆ τέτοια ἀλλοίωση ἢ ψυχὴ μας, ποῦ ὄχι μόνον δὲν μπορούμε νὰ συνεργαστοῦμε ἀλλὰ καὶ διαφωνοῦμε γιὰ κάθε τι ποῦ ἀφορᾶ στὸ κοινὸ καλὸ.

συνέχεια στή σελ. 2

Κατεπείγουσα ἐκκλήση

Πρὸς τοὺς ἐκκλησιαστικὸς ποιμένας

Πατέρες Ἅγιοι, τὰ σέβη μας!

Μαζὶ με τὶς ἐγκάρδιες εὐχὲς μας γιὰ «*Εὐλογημένα Χριστογέννα*» καὶ «*Εἰρηνικὸ Νέο Ἔτος*», σὰς ἀπευθύνομε τὴν ἐκκλήση μᾶς αὐτὴ καὶ σὰς παρακαλοῦμε νὰ συμβάλετε ἐντονώτερα καὶ συστηματικώτερα στὴν ἀντιμετώπιση τῆς δεινῆς καταστάσεως, στὴν ὁποία εὐρίσκεται ἡ χώρα μας καὶ τὴν ὁποία προκάλεσαν ἡ ἀδηφαγία τῶν ξένων κερδοσκόπων, ἡ ἀνευθυνότητα τῶν πολιτικῶν μας καὶ ἡ ἐπιπολαιότητα τῶν ἰδίων ἡμῶν τῶν πολιτῶν.

Ἐννοεῖται ὅτι με τὴν ἐκκλήση μᾶς αὐτὴν δὲν παραθεωροῦμε τὴν μέχρι τοῦδε ὄντως ἐπαινετὴ προσφορὰ τῶν Μητροπόλεων καὶ ἐνοριῶν στὸ κοινωνικὸ ἔργο ἀλλὰ ἐπιδιώκομε τὴν καλύτερη ὁργάνωσή τους, διότι ὁ ἐλεημοσυνιακὸς τρόπος δὲν μπορεῖ νὰ ἀντιμετωπίσει τὴν καταστρεπτικὴ λαίλαπα, τώρα μάλιστα ποῦ θὰ ἀρχίσουν οἱ πλειστηριασμοί, οἱ διακοπὲς ρεύματος καὶ ἡ ἀγορὰ τῶν λεγόμενων κόκκινων δανείων ἀπὸ ξένα ἐκμεταλλευτικὰ κυκλώματα. Ἡ σοβαρὴ, λοιπόν, ἀντιμετώπιση μπορεῖ νὰ ἔχη **τρία στάδια**:

- **Τὴν ἀνάληψη ἀπὸ τὶς Μητροπόλεις καὶ ἐνορίες τῆς ἀποπληρωμῆς τῶν ἐπειγόντων χρεῶν**, ἰδιαίτερος πτωχῶν, πολυτέκνων καὶ ἀναπήρων, διὰ τῆς συλλογῆς ποσῶν ὄχι μόνον ἀπὸ τοὺς ἐκκλησιαζομένους ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ὅλους τοὺς γύρω κατοίκου, ἀκόμη καὶ

ὑπὸ μορφή μακροχρόνιων δανείων. Ἐπίσης, ἡ καταβολὴ τῶν ποσῶν στοὺς ἔχοντες ἀνάγκη νὰ γίνεταί πάλι ὑπὸ μορφήν πολυχρόνιου δανείου.

- **Τὴν δημιουργία γενικοῦ ταμείου ἀλληλοβοηθείας ἢ κοινωνικῆς τραπέζης** πρὸς εὔρεση κεφαλαίων καὶ τὴν ἀποπληρωμὴ τῶν ὡς ἄνω χρεῶν πάλι με τὴν μορφή μακροχρόνιου δανεισμοῦ.
- **Τὴν κινητοποίηση τῶν Ἑλλήνων καὶ Ἑλληνοφῶνων τοῦ ἐξωτερικοῦ ὡς καὶ τῶν ἑκατομμυρίων Φιλελλήνων** πρὸς ἐνίσχυση τῆς κοινωνικῆς τραπέζης, ὥστε νὰ καταστῆ ἱκανὴ νὰ ἀντιμετωπίσει τὶς πολλαπλὲς ἀνάγκες.

Τὴν ὅλη αὐτὴ διαδικασία θὰ ὑποβοηθοῦσε, ἐὰν οἱ Μητροπολίτες μας ἔθεταν σὲ πλειστηριασμὸ μίτρες, πατερίτσες, χρυσοὺς σταυροὺς καὶ χρυσὲς εἰκόνες πρὸς διάσωση τῶν ἀχειροποίητων εἰκόνων τοῦ Θεοῦ, ὅπως ἐπρατταν παλαιότεροι Ἅγιοι Πατέρες. Ἄλλωστε, ὡς γνωστόν, πολλοὶ Φιλέλληνες θέλουν νὰ βοηθήσουν ἀλλὰ δὲν ἐμπιστεύονται τοὺς ἀχρηστους καὶ ἐν πολλοῖς ἀχρηστους πολιτικούς. Οἱ προτεινόμενες ὡς ἄνω θυσίες θὰ κερδίσουν τὴν ἐμπιστοσύνη των.

Μὲ τὴν ἐλπίδα τῆς ἐνεργοῦ ἀνταποκρίσεώς σας τιθέμεθα στὴν διάθεσή σας γιὰ κάθε πληροφορία καὶ εὐχόμενοι καὶ πάλι «*Καλὰ Χριστογέννα*» διατελοῦμε μετὰ πολλοῦ σεβασμοῦ.

Θριαμβεῦει ἡ Ὁρθοδοξία στὴν Ἀφρική

Οσο κι αν θέλουν μερικοὶ νὰ ἀγνοήσουν το κοσμοϊστορικὸ γεγονός τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου μας, μέσα ἀπὸ συγκρούσεις, προβληματισμούς, φυλετικὲς διακρίσεις, πολιτισμικὲς διαφορὲς, ἐκρήξεις, δολοφονίες καὶ ἀπειλὲς ποῦ διαχωρίζουν λαοὺς καὶ πολιτισμούς, πλανώνται καὶ ψεύδονται. Δεν ὑπάρχει καμιά σύγκριση με το γεγονός αὐτό, γιατί ἡ ἐλευση καὶ παρουσία τοῦ Κυρίου πάνω στη γῆ ἀλλάξε ολοκληρωτικὰ τὴν πορεία τῆς ἀνθρωπότητος.

συνέχεια στή σελ. 3

Ἡ θέση τῆς γυναίκα κατὰ τὴν Ἁγία Γραφή καὶ τὴν Παράδοση τῆς Ἐκκλησίας

Τοῦ Γεωργίου Τσούπρα
Δρ. Θεολογίας-Εκπαιδευτικοῦ
Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο

Ἡ πτώση ἀνέστρεψε τὴν παραδείσια ἰσοτιμία, με τὴν αμαύρωση τοῦ «κατ' εἰκόνα» καὶ τὴν ἀπώλεια τοῦ «καθ' ὁμοίωσιν». Ὁ ἀνδρας πλέον θα κυριεύει ἐπὶ τῆς γυναίκος, ὄχι ἐπειδὴ αὐτὸ θέλησε ὁ

συνέχεια στή σελ. 3

Οι περιπέτειες του ημερολογίου

Η νέα χρονιά που ξεκίνησε την 1^η Ιανουαρίου θα διαρκέσει για 365 ημέρες ακόμη και αυτό το γεγονός θεωρείται πλήρως αποδεκτό σε παγκόσμιο επίπεδο. Το ίδιο δεδομένος θεωρείται σήμερα ο ορισμός της 1^{ης} Ιανουαρίου ως αρχής του αλλά και η διαφοροποίηση των ημερών στους μήνες (30 ή 31 ή 28-29). Ήταν, όμως, πάντοτε έτσι;

Στην αυγή του ανθρώπινου πολιτισμού οι προϊστορικοί άνθρωποι μπορούσαν να διακρίνουν δύο μεγέθη χρόνου, το ημερονύκτιο, όπως οριζόταν από τη δύση και την ανατολή του ηλίου, και τον μήνα (που σημαίνει «φεγγάρι»), που καθοριζόταν από τις φάσεις της σελήνης, που εναλλάσσονται κάθε 28 ημέρες. Πολύ αργότερα, κατά τη διάρκεια της φαραωνικής βασιλείας στην Αίγυπτο, παρατηρήθηκε ότι οι πλημμύρες του Νείλου (από τις οποίες εξαρτιόταν η γεωργική παραγωγή στη χώρα) είχαν περιοδικότητα με χρονική ακρίβεια. Οι ιερείς τότε υπολόγισαν με βάση τη θέση του Σείριου στον ορίζοντα ότι κάθε έξι περίπου φεγγάρια ο ήλιος ανέτελλε ακριβώς από το ίδιο σημείο. Άρχισαν λοιπόν να χρησιμοποιούν όχι πλέον τις φάσεις της σελήνης αλλά τις εναλλαγές της θέσης του ήλιου στον ορίζοντα για να καθορίζουν τον χρόνο. Έτσι γεννήθηκε η έννοια του έτους.

Κάθε λαός είχε το δικό του σύστημα για τον καθορισμό των ημερών και των μηνών στο διάστημα του έτους. Σπουδαία επίδραση σ' αυτό είχαν τα δύο ιερά αριθμητικά συστήματα της εποχής, το επταδικό των Σουμερίων (επτά ημέρες της εβδομάδας) και το εξαδικό των βαβυλωνίων (60 λεπτά της ώρας, 24 ώρες της ημέρας, 12 μήνες του έτους). Οι Εβραίοι ακολουθούσαν μόνο τον σεληνιακό τρόπο και έτσι οι μήνες τους δεν ήταν σταθεροί, αφού οι 365 ημέρες του έτους δεν μπορούσαν να διαιρεθούν σωστά με τις 28 ημέρες του σεληνιακού μήνα. Οι αρχαίοι Έλληνες, ακολουθώντας κι αυτοί το σεληνιακό έτος, είχαν βρει τη λύση του «εμβόλιμου» μήνα, που πολλές φορές προκαλούσε μεγαλύτερα προβλήματα από αυτά που έλυσε. Οι Αιγύπτιοι, πιστοί στην έννοια του ηλιακού έτους, το χώρισαν σε 12 μήνες των 30 ημερών και στο τέλος κάθε έτους πρόσθεταν πέντε ιερές ημέρες.

Το αρχικό ρωμαϊκό έτος, όπως κατά την παράδοση ορίστηκε από τον Νουμά, είχε 355 ημέρες. Ξεκινούσε την 1^η Μαρτίου, αφού τότε άρχιζαν οι πολεμικές προετοιμασίες για τις εκστρατείες των Ρωμαίων (Mars= Άρης, ο θεός του πολέμου). Οι μήνες είχαν 31 ή 29 ημέρες, με τον Φεβρουάριο, ως τελευταίο να έχει 28 ημέρες. Ο Ιούλιος Καίσαρας το 63 π.Χ., ακολουθώντας τους ιερείς της Αιγύπτου, θέσπισε το έτος των 365 ημερών και των 12 μηνών. Ορίσε οι μήνες να έχουν εναλλάξ 30 ή 31 ημέρες, με τον Φεβρουάριο ως τελευταίο μήνα να έχει 29 ώστε να κρατηθεί σταθερός ο αριθμός των 365 ημερών του έτους. Προς τιμήν του η ρωμαϊκή σύγκλητος μετονόμασε τον πέμπτο μήνα (Quintilis) σε «Ιούλιο» και το ημερολόγιο σε «Ιουλιανό».

Λίγα χρόνια αργότερα ο Οκταβιανός Αύγουστος, ακολουθώντας την προσπάθεια του Πτολεμαίου του Ευεργέτου από το 238 π.Χ., πρόσθεσε μια ακόμη ημέρα ανά τέσσερα έτη. Αυτή η ανάγκη προέκυψε από τη διαφορά της πραγματικής περιφοράς της γης γύρω από τον ήλιο σε 365 ημ. 5 ώρ. 48 λ. και 18 δ. σε σύγκριση με τον επίσημο αριθμό των 365 ημερολογιακών ημερών. Ταυτόχρονα έδωσε στον έκτο μήνα (Sextilis) το όνομά του, «Αύγουστος». Για να μην έχει ο δικός του μήνας λιγότερες ημέρες από τον μήνα του προκατόχου του Καίσαρα, άλλαξε την εναλλαγή των 30 και 31 ημερών και όρισε ότι και οι δύο μήνες θα έχουν πλέον 31 ημέρες. Για να βρει την πρόσθετη ημέρα του μήνα του αφαιρέσει από τον τελευταίο μήνα μια ακόμη ημέρα, κάνοντάς τον «Κουτσοφλέβαρο». Του επέτρεψε, όμως, κάθε τέσσερα έτη να την ξαναπαιρνε πίσω («δίσεκτο» έτος).

Ο Μέγας Κωνσταντίνος, ορίζοντας την έννοια της Ινδικτιώνος, ενός δεκαπενταετούς φορολογικού κύκλου (σε αντιστοιχία του 15ετούς κύκλου της στρατιωτικής υπηρεσίας), που ξεκινούσε όχι τον Μάρτιο αλλά τον Σεπτέμβριο, συνέβαλε στο να οριστεί κατά το 462 μ.Χ. ως αρχή του έτους η 1^η Σεπτεμβρίου («αρχή της Ινδικτιού»), όπως ισχύει μέχρι και σήμερα στην ορθόδοξη Εκκλησία.

Και πάλι, όμως, ο πραγματικός χρόνος της περιφοράς της γης γύρω από τον ήλιο άφηνε κενά στον ημερολογιακό χρόνο. Από τον 8^ο αιώνα είχε παρατηρηθεί ότι η εαρινή ισημερία δεν ήταν πλέον την 21 Μαρτίου αλλά είχε «προχωρήσει» κάποιες ημέρες. Το 1582 ο Πάπας Γρηγόριος αποφάσισε να διορθώσει το ημερολόγιο αφαιρώντας τις δέκα ημέρες της τότε διαφοράς. Επίσης επισήμοποίησε τον καθορισμό της 1^{ης} Ιανουαρίου ως πρώτης ημέρας του έτους, λόγω της εγγύτητάς της προς τα Χριστούγεννα. Έτσι προέκυψε το λεγόμενο «διορθωμένο» ή «Γρηγοριανό» ημερολόγιο, το οποίο σταδιακά επικράτησε στον δυτικό κόσμο και σήμερα ισχύει σχεδόν παγκόσμια.

Στην Ορθόδοξη Ανατολή άργησε πολύ να εισαχθεί η διόρθωση αυτή επειδή θεωρήθηκε ως προσηλυτιστική απόπειρα των Λατίνων για να αφομοιώσουν την Ορθόδοξη Εκκλησία. Μόλις το 1924 το Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως δέχθηκε την αλλαγή ώστε να υπάρχει ένας παγκριστιανικός τρόπος υπολογισμού του ημερολογίου. Σήμερα κάποιες ορθόδοξες Εκκλησίες ακολουθούν την επιλογή αυτή (Αλεξανδρείας, Αντιοχείας, Ελλάδος, Κύπρου, Βουλγαρίας, Ρουμανίας, Πολωνίας) ενώ άλλες (Ιεροσολύμων, Ρωσίας, Σερβίας) δεν τη δέχτηκαν και εορτάζουν τις ακίνητες εορτές σε διαφορετική ημερομηνία. Παράλληλα έχουν σχηματιστεί και άλλες εκκλησιαστικές δομές, οι οποίες αρνήθηκαν να ακολουθήσουν το Γρηγοριανό ημερολόγιο, εξαιτίας ακριβώς της άρνησής τους να δεχθούν ένα σύστημα που εισήχθη από τη Ρώμη, και συγκροτούν τις λεγόμενες «Παλαιοημερολογίτικες» Εκκλησίες, στις οποίες ο χρόνος υπολογίζεται με διαφορά 13 ημερών.

Γεώργιος Τσούπρας

Δραστηριότητες των Ἐπάλλξεων

Κατά τὸν μήνα Δεκέμβριο ἔγιναν οἱ ἀκόλουθες ὁμιλίες:

Κυριακή 13 Δεκεμβρίου, ὥρα 6:30 μ.μ., αἴθουσα «Ἐπάλλξεις», Ζήνωνος 3, β' ὄρ., Ὀμόνοια, μίλησε ὁ π. Γεώργιος Μεταλληνός, ὁμότιμος καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, μὲ θέμα: «Ἐνας ἀληθινὸς ἐπίσκοπος». Ὁ π. Γεώργιος τόνισε πῶς ὁ ἐπίσκοπος Μεδιολάνων Ἀμβρόσιος κατῳρθωσε σὲ ἐποχὲς δυσκολώτερες ἀπὸ τὴν δική μας, μὲ τὴν πίστη του καὶ τὸ θάρρος του, νὰ ἐλέγξει ὑψηλὰ ἱστάμενους καὶ δὴ τὸν αὐτοκράτορα καὶ νὰ πετύχη τὴν ἀνόρθωση τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων.

Τρίτη 15 Δεκεμβρίου καὶ ὥρα 7:00 μ.μ. στὴν αἴθουσα τῶν Ἐπάλλξεων Αἰγάλεω μίλησε ὁ θεολόγος-κοινωνιολόγος κ. Βασίλειος Τσούπρας, μὲ θέμα: «Ὄρθοδοξία καὶ σύγχρονες ἀντικοινωνικὲς αἰρέσεις καὶ ἰδεολογίες».

Κυριακή 20 Δεκεμβρίου καὶ ὥρα 7:00 μ.μ. αἴθουσα Ἐπάλλξεις, Ζήνωνος 3, πραγματοποιήθηκε **Βραδυνὸ Προετοιμασίας γιὰ τὰ Χριστούγεννα**, μὲ ὁμιλία τῆς φιλόλογου-θεολόγου κ. Σοφίας Μπεκρῆ, μὲ θέμα: **Ἡ παγκόσμια προσδοκία τοῦ Αὐτρωτοῦ: Προφητείες καὶ προρρήσεις.**

Ἐορταστικὲς ἐκδηλώσεις γιὰ τὰ Χριστούγεννα καὶ τὸν Ἅγιο Στέφανο

Ὅπως κάθε χρόνο, ἔτσι καὶ ἐφέτος οἱ Ἐπάλλξεις διοργάνωσαν μιὰ σειρά ἐκδηλώσεων τόσο γιὰ τὰ Χριστούγεννα ὅσο καὶ γιὰ τὸν προστάτη Ἅγιο τους, τὸν κοινωνικὸ διάκονο Στέφανο.

Τὸ Σάββατο 26 Δεκεμβρίου καὶ ὥρα 6:00 μ.μ., στὸ Πνευματικὸ κέντρο τῆς Παναγίας Κυπριάδου (Κοίμησι Θεοτόκου) στὸ Γαλάτσι, πραγματοποιήθηκε χριστουγεννιάτικο πρόγραμμα, μὲ ὁμιλία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βελεστίνου κ. Δαμασκηνοῦ, μὲ θέμα: «**Ἀπὸ τὴν Γέννηση τοῦ Θεανθρώπου στὸ μαρτύριο τοῦ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου.**».

Ἀκολούθησαν χριστουγεννιάτικα ἄσματα καὶ παραδοσιακὰ κάλαντα ἀπὸ ὅλη τὴν Ἑλλάδα μὲ τὴν χορωδία τῶν Ἐπάλλξεων καὶ προσφέρθηκαν τσαΐ καὶ ἄλλα κεράσματα. Θερμὲς εὐχαριστίες ἀξίζουν στοὺς πρεσβυτέρους τῆς πάντοτε φιλόξενης ἐνορίας τῆς Παναγίας, στὸν π. Θεόδωρο, τὸν π. Ἰωάννη καὶ τὸν παλαιὸ φίλο τῶν Ἐπάλλξεων π. Ἐμμανουήλ Καβρουλάκη, στοὺς ἀγαπητοὺς φίλους καὶ ἐνοριτεὺς ποὺ πλαισίωσαν τὴν ἐκδήλωση καὶ σ' ὅλους ὅσους βοήθησαν στὴν προετοιμασία τῆς.

Τὴν Κυριακὴ 27 Δεκεμβρίου καὶ ὥρα 6:00 μ.μ. στὴν αἴθουσα Ἐπάλλξεις, Ζήνωνος 3, β' ὄρ., πραγματοποιήθηκε χριστουγεννιάτικο βραδυνό, μὲ ὁμιλία τοῦ ὑπευθύνου τῶν Ἐπάλλξεων κ. Β. Τσούπρας, μὲ θέμα:

«**Ἡ πολιτεία τοῦ Θεανθρώπου καὶ τὸ κράτος τῶν ἀντιχριστῶν,**» μὲ ἐπίκαιρα ἄσματα καὶ κάλαντα ἀπὸ τὴν χορωδία τῶν Ἐπάλλξεων καὶ μὲ προσφορὰ τσαγιοῦ καὶ ἄλλων κερασμάτων.

Ψάλισμο κάλαντων – Προσφορὰ ἀγάπης

Μὲ ἰδιαίτερη ἐπιτυχία ὁμάδες νέων τῶν Ἐπάλλξεων ἔψαλαν καὶ ἐφέτος τὰ παραδοσιακὰ κάλαντα τῆς Πελοποννήσου, τῆς Κρήτης, τὰ βυζαντινὰ καὶ ἄλλων περιοχῶν στὶς συνοικίες τοῦ Γαλασίου καὶ τοῦ Καρέα. Κοινὴ διαπίστωση ἦταν ὅτι παρὰ τὴν γενικὴ δυσπραγία καὶ ἀπογοήτευση ἀπὸ τὰ γύρω τεκταινόμενα οἱ ἄνθρωποι συνεχίζουν νὰ ἀντιστέκονται, νὰ προσμένουν τοὺς καλαντιστὲς καὶ νὰ σιγοψάλλουν μαζί τους, διατηρῶντας καὶ διαδίδοντας στοὺς νεώτερους τὸ παραδοσιακὸ αὐτὸ ἔθιμο.

Ἐξ ἄλλου, τόσο οἱ κυρίες τοῦ Αἰγάλεω ὅσο καὶ οἱ νέοι τῶν Ἐπάλλξεων ἐπισκέφθηκαν καὶ στήριξαν αὐτὲς τὶς ἡμέρες ἐμπερίστατους ἀδελφούς μας, δίδοντας ἔτσι ἕνα μήνυμα ἐλπίδας καὶ ἀγάπης στὴν μοναξιά καὶ στὴν δυστυχία ποὺ ἐπικρατεῖ γύρω μας, κυρίως στὶς πόλεις.

Ἀσημίνα Τσάμου

Κλαυσιγέλο

Οἱ καλικάντζαροι δὲν φεύγουν

- Τί ἔπαθες, θειά-Μήτηρα, καὶ χτυπιέσαι ἔτσι;
- Τί ἄλλο νὰ πάθω, παιδάκι μου; Ἐδῶ ποὺ καθόμουν καὶ μπάλωνα ἤρθαν μπροστά μου ἕνα σωρὸ πολὺχρωμοὶ καλικάντζαροι καὶ μάλωναν καὶ οὐρλιαζαν...
- Καὶ σὰν τί λέγανε, θειά-Μήτηρα;
- Τί νὰ σοῦ πῶ, παιδάκι μου, μήπως καὶ ἐγὼ κατάλαβα; Μιλᾶγαν γιὰ κάποιον ἀσφαλίστικο καὶ γιὰ ξεπουλήματα λιμανιῶν, ἀεροδρομίων, πηγαδιῶν καὶ νησιῶν. Λέγαν καὶ γιὰ κάτι ἄλλο, γιὰ κάποιον σύμφωνο...
- Τί, γιὰ προκοσύμφωνο;
- Ὅχι, παιδάκι μου, γιὰ σύμφωνο συμβίωσης ἀρσενικῶν-θηλυκῶν καὶ ἀρσενικοθήλυκων καὶ ἄλλα τέτοια ἀλαμπουρνέζικα... Πῶ...πῶ! ... Τί τρομερὸ ὄνειρο ἦταν αὐτό, παιδί μου! Κατατρόμαξα!
- Ἄααχ! Κυρὰ-Μήτηρα, δὲν ἦταν ὄνειρο. Δυστυχῶς αὐτὴ εἶναι ἡ πραγματικότητα. Οἱ καλικάντζαροι δὲν θὰ φύγουν φέτος μὲ τὴν ἁγιαστούρα τοῦ παππᾶ. Θὰ μείνουν γιὰ χρόνια νὰ μᾶς βασανίζουν μὲ τὸν ἄγριο χορὸ τους. ἢ τσοῦχτρα